

## ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 23 ΜΑΪΟΥ 1903

ΑΡΙΘ. 21

## ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 8  
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3  
ν. τῶ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ . . . . . 25

## ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)  
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίαι)  
† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁφειλαὶ ἄφυκτοι — Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Πριγκίπων νέου  
κτιρίου τοῦ ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά  
— Ἐκκλησιολογία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου —  
Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες ἐν Ζακύνθῳ — Δικαστικὰ ἀγγελλίαι  
— Παράρτημα: «Εὐαγγελικὰ Διδάγματα».

## ΟΦΕΙΛΑΙ ΑΦΥΚΤΟΙ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγκύκλιος ἀπελύθη πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ πρὸς τοὺς σεβασμ. ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου περὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῶν ὑφ' ἑκάστον ὑποκειμένων ὀρθοδόξων ὀφειλομένης ἐπιχορηγήσεως, ἡ δ' ἐγκύκλιος αὕτη ἀπολύεται δέκα καὶ τρεῖς μῆνας κατόπι τῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ πέρυσιν ἐκδοθείσης. Οἱ τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς ἀναγινώσκοντες ἀναμνησθήσονται πιθανῶς ὅτι καὶ ἰδιαίτεροι ἐπιστολαὶ πατριαρχικαὶ καὶ συνοδικαὶ κατὰ καιροὺς ἐκδίδονται προτρεπόμεναι καὶ νοθευοῦσαι τοὺς ἐν τισιν ἐπαρχίαις ὀρθοδόξους πρὸς ἐξόφλησιν ἱεροῦ χρέους ἀναποφεύκτου. Κατ'εὐτυχίαν, αἱ τοιαῦται ὑπομνήσεις οὔτε συνεχεῖς εἰσὶν, οὔτε πρὸς πάντα τὰ τμήματα μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς μητροπόλεως ἡ ἐπισκοπῆς γίνονται. Ὅπερ δηλοῖ ὅτι οὐχὶ πάντες ἐπιλανθάνονται, οὐχὶ πάντες καὶ συστηματικῶς ἀναβάλλουσι τὴν ἐκπλήρωσιν καθήκοντος ὑλικοῦ, καὶ καθὼ καθήκοντος ἐπιβαλλομένου.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην γινώσκουσι βεβαίως οἱ πολλοὶ, γινώσκουσι καὶ οἱ ὀλίγοι, δικαιολογία δ' ἐνθεν κάκειθεν προβαλλόμεναι οὐδεμιᾶς ὑποστάσεως ἔχονται, οὐδ' αὐτὸς ὁ λόγος ὑλικῆς ἰσως κακοδαιμονίας. Καὶ οἱ τὸν λόγον τοῦτον προβαλλόμενοι νομίζομεν ὅτι στηρίζονται ἐπὶ σαθοῦ θεμελίου, τὸ μὲν διότι τοῖς ἀποδεδειγμένως πένησι καὶ στερουμένοις τῶν πρὸς τὸ ζῆν οὐδεμία ποτὲ μητρόπολις, οὐδεμία δ' ἐπισκοπὴ ἐπιβάλλει καταβολὴν οὐδ' ἐλαχίστης χρηματικῆς εἰσφορᾶς, τὸ δὲ διότι οἱ πρόφασιν πενίας ἀτεχνῶς κατασκευάζοντες ἐλέγχονται συννηθέστατα δαπανῶντες ἐφ' ἃ μὴ δεῖ. Ἡ δὲ τάξις τῶν νομιζόντων ὅτι διὰ καθυστερήσεως ὀφειλῶν ἀναποφεύκτων ἐμπεδοῦσι δῆθεν τὴν ἀπόδειξιν μομφῶν ἢ παραπόνων κατὰ τῆς πολιτείας τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῶν τεταγμένου ποιμένου προφαίνει πόθον ἀπαλλαγῆς, περὶ ἧς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ, σημαίνει δὲ καὶ πίεσιν, ἣν εἰς οὐδένα συγχωρεῖται ν' ἀσκήσῃ, ἐάν μετὰ λόγου πράττῃ καὶ ἐάν τὸν λόγον ἔχῃ ὁδηγὸν εἰς πᾶσαν πράξιν τοῦ ἰδιωτικοῦ, κυρίως δὲ τοῦ δημοσίου αὐτοῦ βίου· ὁ δὲ πιέζων οὕτως ἢ ἄλλως ἀποδείκνυται μὴ ἔχων βάσιμον ἀπόδειξιν τῶν παραπόνων ἢ κατηγοριῶν καὶ δὴ σαλεύων τὸ κύρος τῆς ἀνωτάτης πνευματικῆς ἀρχῆς.

Ὁ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἀναβάλλων ἐπιλανθάνεται πιθανῶς ὅτι παρασκευάζει κατὰ μικρὸν καὶ λεληθότως ζημίαν κοινῶν συμφερόντων. Οὐδεμία μητρόπολις, οὐδεμία ἐπι-

σκοπή κέκτηται κτήματα ἢ κεφάλαια χρηματικά, ὧν αἱ πρόσοδοι προορίζονται πρὸς τὴν ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ μέρος συντήρησιν τοῦ πνευματικοῦ ποιμένου αὐτῆς· αἱ τοιαῦται τακταὶ πρόσοδοι παρ' ἡμέραν ἀφανίζονται, συντήρησις δὲ ἀξιοπρεπὴς ἀποβαίνει κατὰ τὸ πλεῖστον παρ' ἡμῖν εὐσεβὴς πόθος, ὃν θέλουνσιν ἰδεῖ αἱ μέλλουσαι γενεαὶ, ἕως οὗ διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις. Εὐτυχῶς, αἱ παρ' ἡμῖν ἐφημερίδες ὑποστηρίζουσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐν ὀλίγοις τὴν ἀληθειαν ὅτι τοιαύτη ποιμένος συντήρησις περιποιεῖ τιμὴν ἡμῖν, ὥς ὀρθοδόξοις, ἀπέναντι συνοίκων φυλῶν· ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ταύτης ἡ γνῶσις καὶ κατανόσις, ὥς ἔοικε, μετὰ πολλῆς δυσκολίας προχωρεῖ καὶ δέον νὰ συντελέσῃ πρὸς διάδοσιν αὐτῆς παρὰ τῷ εὐσεβεῖ ἡμῶν λαῷ οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι, εἴτε διὰ τῆς ἰδίας διδασκαλίας, εἴτε διὰ κηρύγματος, εἴτε διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ τύπου.

Ἄλλ' οἱ τὴν ἐξόφλησιν ὀφειλῶν ἀφύκτων διεκφεύγοντες ἀδικαιολογητῶς ἀγνοοῦσιν ἴσως οἷας ζημίας πρόξενον γίνονται εἰς θεσμοὺς κοινωφελεῖς, εἰς σχολεῖα π. χ. καὶ κέντρα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ἐὰν ἀπὸ τῶν κατ' ἐπαρχίας ἀρχιερέων κοινότητες πενόμεναι συνήθως ἐξαιτῶνται τὴν ὑλικὴν ὑποστήριξιν ἐκπαιδευτικῶν ἢ φιλανθρωπικῶν θεσμῶν, οὐχὶ σπανίως ἡ πνευματικὴ ἀρχὴ, στερουμένη καὶ τῶν πρὸς συντήρησιν ἀπολύτως ἀναγκαίων, εὐρίσκει ἐαυτὴν ἀνίκανον εἰς ὑποστήριξιν ἐκείνων, ἅτε ζημιουμένη ἔνεκα καθυστέρησεων ὀφειλῶν ὑλικῶν ἀναποφεύκτων. Ἐὰν δὲ πολλοὶ μὲν τῶν ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐπαρχίαις ὀρθοδόξων ἀπαιτῶσι κήρυγμα τοῦ θείου λόγου συνεχές, καὶ διατήρησιν, κατὰ τοὺς Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς, ἱεροκήρυκος, οἱ τὴν ἐξόφλησιν ὑλικῆς ὀφειλῆς ἀφύκτου ἀναβάλλοντες ἢ ἀποφεύγοντες ἀγνοοῦσιν ὅτι καὶ θρησκευτικῶς ζημιοῦσιν ἐαυτοὺς καὶ τοὺς ποθοῦντας συνεχῇ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος ἀκρόασιν, ἀποστεροῦντες τοὺς πνευματικούς αὐτῶν ποιμένας ὑλικῶν πόρων ἀπαιτούμενων πρὸς συντήρησιν κήρυκος τοῦ θείου λόγου. Καὶ τοῦτο μὲν ἐπιβάλλουσιν οἱ Κανονισμοί, ἀλλ' οἱ συντάξαντες αὐτοὺς εἶχον ὑπ' ὄψιν χριστιανοὺς τὸ καθῆκον γινώσκοντας τὸ πρὸς τοὺς πνευματικούς ποιμένας, στενώτερον, γενικώτερον δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ κέντρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς.

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης — καὶ τοῦτο γινώσκουσιν

ἄριστα ὀλίγοι μὲν τῶν καθυστερούντων εἰς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν, πάντες δὲ οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες — ἰδρύματα κοινῆς ὠφελείας, ἐταιρίαι τινὲς καὶ σύλλογοι καὶ σχολαί, τιμῶσαι ἐν Εὐρώπῃ τὸ ὄνομα τοῦ ὀρθοδόξου ὁμογενοῦς ἐπιστήμονος, αὗται μὲν ἐκπαιδεύσασαι κλῆρον ἀνώτερον, κήρυκας καὶ ποιμένας, εἰς ἔργον ἱερᾶς διακονίας προοριζομένους, ἐκεῖναι δὲ συστήσασαι ταμεῖα κοινωφελῇ καὶ ἀναγνωστήρια καὶ βιβλιοθήκας, ἢ κατὰ μικρὸν εἰς τὰς σπουδὰς αὐτῶν εὐκολύνουσαι μαθητὰς πτωχοὺς. Εἰς ὑποστήριξιν τούτων καλοῦνται οἱ κατὰ τόπους ἀρχιερεῖς, καὶ τούτοις ἐκασταχοῦ ἐπικεῖνται οἱ ζητοῦντες καὶ προσδοκῶντες ὑλικὴν εἰς αὐτὰ βοήθειαν καὶ συνδρομὴν. Ἄλλ' ἵνα τις χορηγήσῃ τοιαύτην, πρέπει νὰ ἔχῃ πρόχειρα τὰ μέσα τῆς ὑποστηρίξεως, οἱ δὲ μὴ χορηγοῦντες τῷ ποιμένι τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς ζημιοῦσιν οὕτως ἀσυνειδήτως καὶ λεληθότως κοινὰ καθιδρύματα κοινωφελῇ καὶ σχολὰς ἐθνικὰς, χρησιμωτάτας· τούτων μίαν ὁ παρ' ἡμῖν ἀνώτερος κλῆρος ὑποστηρίζει, ἀπὸ ἐξήκοντα σχεδὸν ἐτῶν, ὅτε τῶν λαϊκῶν ὀλίγιστοι, πολὺ ὀλίγοι, λίαν ὀλίγοι, ἐμνήσθησαν αὐτῆς ἐν ταῖς τελευταίαις τοῦ ἐπικήρου βίου στιγμαῖς· ταύτην τὴν μίαν, τὴν ἱερὰν Θεολογικὴν ἐν Χάλκῃ Σχολὴν οὐδεὶς τῶν ὁμογενῶν, οὐδεὶς τῶν ὀρθοδόξων ἔκρινε περιττήν, ἀπ' αὐτῆς δὲ προσδοκῶσιν οἱ κατ' ἐπαρχίας ὀρθόδοξοι τὴν μόρφωσιν δοκίμων κηρύκων τοῦ θείου λόγου καὶ διδασκάλων δοκίμων τῶν ἱερῶν μαθημάτων· ἡ καθυστέρησις τῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιχορηγήσεων ἀντίκειται κατ' εὐθὺ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν προσδοκῶν αὐτῶν τούτων, οὐχὶ δὲ ἀραιαὶ εἰσὶν αἱ πρὸς ἀρχιερεῖς πατριαρχικαὶ ἐπιστολαὶ αἱ συνιστῶσαι τὴν ἀποστολὴν τῶν πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς Θεολογικῆς ταύτης σχολῆς ὀφειλῶν, ἐνῷ τῆς καθυστέρήσεως αἰτιοὶ εἰσὶν οἱ τε τὰ κοινὰ κατ' ἐπαρχίας πράττοντες καὶ οἱ ἐν αὐταῖς ὀρθόδοξοι.

Ἀλλὰ ζημίας ἐχούσης χαρακτῆρα γενικώτερον γίνονται πρόξενον οἱ μὴ ἔγκαιροι εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, καὶ πολλῶ μᾶλλον οἱ τούτου ἐπιλανθανόμενοι· διότι πρωτίστη τῶν χρηματικῶν χορηγιῶν τῶν τε μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἐπισκόπων ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, εἴτα δὲ καὶ ἡ πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς ἱερᾶς συνόδου. Πόσοι τῶν καθυστερούντων ἄρ' ἂν γε καὶ τῶν ὀφειλόντων ἀρνοῦνται ὅτι αὐτοῦ τοῦ κέντρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς ζημιοῦσι τὰ συμ-

φέροντα, καθυστεροῦντες ἀρχιερατικὰς ἐπιχορηγήσεις καὶ ἀναγκάζοντες τὸν ἀρχιερέα ν' ἀναβάλλῃ καὶ αὐτὸς τὴν πραγμάτων τῶν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ὀφειλῶν, μηδὲνα πόρον ἴδιον κεκτημένος οὔτε συντηρήσεως ἑαυτοῦ, οὔτε καὶ συντηρήσεως ἐθνικῶν ἀρχῶν καὶ συστημάτων! καὶ ἡ συντήρησις αὕτη τοῦ κέντρου, πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἐν γένει ἐπιβάλλεται πολλῶν λόγων ἕνεκα· τῆς δὲ μὴ ἐπαρκoῦς ταύτης τοῦ κέντρου συντηρήσεως, τῆς μὴ ἐπαρκoῦς συντηρήσεως σχολείων καὶ καθιδρυμάτων κοινωφελῶν, τῆς μὴ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τῶν ἀρχιερέων αἵτιοι καθίστανται αὐτοὶ οὔτοι οἱ ὀφείλοντες καὶ δυστροποῦντες εἰς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν, αἵτινες ἕνεκα πάντων τούτων τῶν λόγων εἰσὶν ἱεραὶ, καὶ καθὼς τοιαῦται ἄφικτοι.

Ἐλπίζομεν ὅτι τοὺς λόγους τούτους οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοι μελετῶντες δεόντως θέλουσι προθυμηθῇ νὰ συνεργασθῶσιν, ὥς δύνανται, ἔργῳ ἢ λόγῳ, πρὸς ἄρσιν τοσούτων ἀτόπων, πρὸς ἐξομάλισιν ὑλικῶν δυσχερειῶν, πρὸς ἔξαρσιν τοῦ γοήτρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου καὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας, πιστεύοντες ὅτι ἡ εὐκλεία καὶ εὐεστὼ τῶν κοινῶν τιμῇ καὶ κλείζει καὶ τὰ ἴδια, τιμῇ καὶ τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὀσίου καὶ τοῦ καθήκοντος, τὰς εὐχὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπισπωμένη καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

#### ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩ ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἐν τῷ μελάρῳ, ἐν ᾧ ἔμελλον νὰ ἐγκαταστῶσιν οἱ πλοῦσοι τρώγοντες, πίνοντες, εὐφραίνόμενοι, πορφύρας καὶ βύσσους περιβεβλημένοι, θεία ὄντως προνοία ἐγκαθιδρύθησαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης τετάρτης τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἔθν. Ὁρφανοτροφείου, ἅτινα ὠδήγησεν αὐτόθι Ἄνακτος ἔμφρονος ἱστορικῆς φιланθρωπίας καὶ μεγαθυμίας, μέριμνα φιλογενῶν ἀνδρῶν ἐξειδιασμένα, ταγῶν Ἐκκλησίας καὶ Γένους σοφῶν καὶ ὀρηρῶν ἐνζήλοι προσπάθειαι καὶ μόχθοι καὶ αἰσθήματα φιλοπρωχίας ὁμογενοῦς τιμῶντα πάντας καὶ ἀνεξίτηλον ἐγχαράσσοντα ἐν ταῖς καρδίαις τὴν εὐγνώμοσύνην.

Τοῦ κτιρίου τούτου τὰ ἐγκαίνια μεγαλοπρεπέ-

στατα καὶ ἐν μέσῳ ἀπείρου πλήθους λαοῦ ἐτελέσθησαν προχθὲς ἐν Πριγκήπῳ, ἀγάλλοντος ἐπὶ τῷ αἰσίῳ γεγονότι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ὀρφανῶν εἰς οἶκημα ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν κατάλληλον. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπιβὰς ἀτμακάτου ἐκ Φαναρίου τῇ συνοδίᾳ τῶν σεβασμιωτάτων ἀγίων συνοδικῶν Ἐφέσου, Νεοκαισαρείας, Μιτυλήνης, Διδυμοτείχου, Βοδενῶν καὶ Βελεγράδων, καὶ τοῦ Μ. ἀρχιεπισκόπου καὶ Μ. ἀρχιεπισκόπου ἀπέβη εἰς Πριγκήπον, ἐνθα ὑπεδέξαντο Αὐτὴν αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς νήσου, οἱ διδάσκαλοι μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ πολὺ πλῆθος λαοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῶν ἀγίων συνοδικῶν ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ἀρχιμ. Μακαρίου. Τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μονῆς ἡ Α. Θ. Παναγιότης συλλειτουργούντων τῶν μνησθέντων ἀγίων συνοδικῶν. Ἐν τῷ ναῷ παρῆσαν πρὸς τούτοις ὁ ἐξοχώτατος Συμεὼν ἐφέντης Σινιόσουλου, οἱ κκ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Στεφάνῳ, Θ. Μαυρογορδάτος, οἱ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Συμβουλίου ἐντιμοὶ Σόλων Καζανόβας, Μ. Σιφναῖος, Π. Χρυσὸς καὶ Ἀλέξ. Σινιόσουλους καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι ὁμογενεῖς.

Κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν τιμίων Δώρων ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδεήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει κτιτόρων, εὐεργετῶν καὶ συνδρομητῶν τῶν ἔθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων καὶ ἰδία τοῦ ἔθν. Ὁρφανοτροφείου μνημονεύσας τῶν ὀνομάτων τοῦ ἀοιδίου ἐν πατριαρχαῖς Γερμανοῦ τοῦ ἀπὸ Δέρκων, τοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ ὀρφανοτροφείου γενομένου, τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγροῦ.

Ἐτι ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὑπὲρ τῶν μελῶν τῶν οἴκων Ζαρίφη, Συγγροῦ, Εὐγενίδου, Μαυρογορδάτου, Χατζοπούλου, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐλεούντων καὶ βοηθούντων τὰ εὐαγῇ ἰδρύματα. Τῆς λειτουργίας περατωθείσης ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οἱ συλλειτουργήσαντες ἅγιοι ἀρχιερεῖς καὶ ὁ λοιπὸς κληρὸς φέροντες τὰς ἀρχιερατικὰς στολὰς μετέβησαν εἰς τὸ κτίριον τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἡγουμένων τῶν ὀρφανῶν μετὰ τῶν διδασκάλων, ἐπομένων τῶν χορῶν τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ εἶτα τῶν ἀγίων ἀρχιερέων μετὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Τῆς

πομπῆς ἀφικομένης εἰς τὴν πύλιν τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐκατέρωθεν τῆς ὁποίας παρετάχθησαν τὰ ὀρφανὰ, ὁ οἰκουμ. πατριάρχης διὰ προσφωτάτης καὶ συγκινητικῆς προσλαλιᾶς πρὸς αὐτὰ τὸ μὲν ἐξῆρε τὴν πολὺτιμον μέριμναν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς μορφώσεως αὐτῶν, παρενείρας ὑποθήκας πατρικᾶς, τὸ δὲ τὴν πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν μεγάλθυμον καὶ λαοφιλῆ Ἀνακτα ἡμῶν Σουλτάν Ἀβδοῦλ Χαμὴτ ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην, ὡς τὰ μάλιστα συνεργήσαντα εἰς αἰσίαν ἐγκαθίδρυσιν αὐτῶν ἐν οὕτῳ καλλιπρεπεῖ κτιρίῳ, ἀκαθόσον ἡ Α. Α. Μ. μαθοῦσα ὅτι φιλογενεῖς ἄνδρες τοῦ Γένους ἡμῶν ἐξεδήλωσαν πόθον ὅπως ἀγοράσωσιν τὸ κτίριον ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν, οὐ μόνον νυδόκνησε μεγαθύμως νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ τὴν ὑψηλὴν συναίνεσιν Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ χαρίσῃ πάντας τοὺς ὀφειλομένους φόρους τοῦ κτιρίου, ἐλπίζω δὲ προσέθηκεν ἐν τέλει ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλει εὐαρεστηθῇ ἡ Α. Α. Μ. ἵνα ἐπιδεικνύῃ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς εὐμένειαν πρὸς τὸ καθίδρυμα. Σὺν ὑμῖν λοιπὸν ἀναφωνῶ «Βασιλεῦ Οὐράνιε, Κύριε τῶν κυριευόντων καὶ Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, σκέπε καὶ περιφροῦρει τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ ἰδρύματος τούτου, σκέπε ὑπὸ τὴν ἀγίαν Σου σκέπην τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ἡμῶν Ἀβδοῦλ Χαμὴτ Χάν, διατῆρει Αὐτὸν ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύοντα καὶ ἔμπνεε εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ κεδνὰ βουλευμάμα ὑπὲρ τῶν ἀφωσιωμένων Αὐτῷ ὑπηκόων».

Μετὰ τοῦτο τὰ ὀρφανὰ ἔψαλαν ὕμνον πρὸς τὴν Α. Α. Μ. καὶ τούτου περατωθέντος μικρὸς ὀρφανὸς προσελθὼν ἐν τῷ μέσῳ ἐφώνησε τρις τὸ «ζήτω ὁ Σουλτάνος» ὅπερ ὑπὸ πάντων ζωηρότατα ἐπανελήφθη. Πάσης τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὀρισθεῖσαν αἴθουσαν, κατὰ μεσσηνὸν κόσμον, ὁ οἰκουμ. πατριάρχης ἐτέλεσε τὸν νενομισμένον ἀγιασμὸν, μεθ' ὃ ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Σωτήρος Χριστοῦ ἀρχιμ. Μακάριος περιελθὼν ἐρράντισε τὰ διάφορα διαμερίσματα τοῦ κτιρίου. Εἶτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀποτεινόμενη πρὸς τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ φιλόπτωχον οὐμῆ-γυριν καὶ ἐπισφραγίζουσα τὴν τελετὴν διὰ προσλαλιᾶς αὐτοῦ ἅμα μὲν ἐξέφρασε τὴν πατριαρχικὴν εὐαρέσκειαν πρὸς πάντας τοὺς μοχθήσαντας ὅπως ἀχθῇ εἰς πέρας τὸ θεάρεστον ἔργον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου ἐν κτιρίῳ, ὅπερ γνηθούσως πάντες βλέπουσιν, ἅμα

δὲ ἐξῆρε καὶ αὐθις τὴν πρὸς τὸν οἶκον Ζαρίφην ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην, παντοιοτρόπως εὐεργετήσαντα ἐπὶ ἡμῖν αἰῶνα τὰ ἡμέτερα φιλάνθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ἐκθεῖσα ἐν συντόμῳ ἅμα τὴν πορείαν τοῦ ζητήματος τῆς ἐν τῷ κτιρίῳ τούτῳ μεταφορᾶς τοῦ ἰδρύματος καὶ ἀποχωρίσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν λοιπῶν, καὶ ἐπαινέσασα τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτιρίου τούτου φιλογενῆ προσπάθειαν τοῦ τέως συμβούλου κ. Ἰωάννου Χατζοπούλου.

Πάντων εἶτα τὰς οἰκείας θέσεις ἐν τῇ αἰθούσῃ καταλαμβάνοντων, δύο ὀρφανὰ προσελθόντα ἐν τῷ μέσῳ ἀπήγγειλαν ἀλληλοδιαδόχως τὸ μὲν προσλαλιᾶν, δι' ἧς ἐν ὀνόματι πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Θ. Π., τὸ δὲ ἕτερον συγκινητικώτατον ποίημα ὀφειλόμενον εἰς τὸν κάλαμον τοῦ ἐλλογίμου κ. Χατζηκρήστου, δι' οὗ ἐξεδήλωσε τὴν αἰδίον εὐγνωμοσύνην τῶν ὀρφανῶν πρὸς τὴν εὐγενεστάτην χήραν κ. Ἐλένην Γ. Ζαρίφην.

Κατόπιν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Ἀλέξανδρος, πρόεδρος τῆς ἐφορείας τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας προοιωνισάμενος τὴν ἐν τῷ μέλλοντι βελτίονα ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν λειτουργίαν καὶ προκοπὴν ἐν τῇ ἀποστολῇ αὐτοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀπὸ τῆς νέας ταύτης περιόδου αὐτοῦ.

Κατακλείς τῆς σεμνῆς καὶ ἐπιβαλλούσης ταύτης τελετῆς ἐγένετο ὁ ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις μελοποιηθεὶς ὕμνος πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν σεπτὸν Ἀνακτα ψαλεῖς ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν καὶ ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Τῆς τελετῆς περατωθείσης παρετέθη, ἰδίᾳ δαπάνῃ τῆς Α. Θ. Π., γεῦμα πλουσιώτατον ἐν τρισὶ τραπέζαις. Κατὰ τὸ γεῦμα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἡγεῖρε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐξέφρασε καὶ αὐθις τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους πρὸς Αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς τὸ ἱδρυμα ἐπιδειχθεῖσαν αὐτοκρατορικὴν εὐμένειαν καὶ προστασίαν.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν συνόδῳ τῆς ἐφορείας τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὴν εὐγενεστάτην χήραν κ. Ἐλένην Γ. Ζαρίφην, ἕνεκα ἀσθενείας μὴ παραστᾶσαν εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων, καὶ εἶτα ἐπανέκαμψεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διὰ τηλεγραφήματος αὐ-

τοῦ ἐξέφρασε τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Γένους ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν μεγάλθυμον Ἀνακτα Σουλτάν Ἀβδουλ Χαμὴτ, Αὐθέντην ἡμῶν ἐπὶ τοῖς ἐπιδειχθεῖσι πρὸς τὸ ἄσυλον τῶν ὀρφανῶν ὑψηλῆς πολλαπλῆς εὐνοίας καὶ εὐμενείας φιλοπτώχοις αἰσθήμασιν. Εἰς ἀπάντησιν δὲ τοῦ διαβιβασθέντος τηλεγραφήματος ἡ Α. Α. Μεγαλειότης νύδોકησεν ἵνα διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῶν ἀνακτόρων ἐξοχωτάτου Ταχσίν πασᾶ διαβιβάσῃ τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν Αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτοις αὐθιμερὸν ὑπὸ τοῦ ἐξοχωτάτου ἀρχιγραμματέως ἠγγέλθη τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς Ἀναξ λαβὼν εὐμενῶς γνῶσιν τῆς ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν υποβληθείσης εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θρόνου ἀναφορᾶς, δι' ἧς οἱ ἀπόκληροὶ ἐτεκμηρίουν τὴν αἰδίον εὐγνωμοσύνην αὐτῶν, διέταξεν ἵνα σταλῶσι 146 λίρας καὶ διανεμηθῶσι εἰς τὰ ὀρφανά.

### ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

**Μήνυμα καὶ χειροτονία ἐπισκόπου Ἑλαίας.** — Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἐγένετο τῷ θεοφίλ. ἐψηφισμένῳ ἐπισκόπῳ Ἑλαίας κ. Ἀγαθαγγέλῳ, παραστάντι ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, τὸ εἰθισμένον μήνυμα, καὶ εἶτα, ληξάσης τῆς συνοδικῆς συνεδρίας, ἐποιήσατο οὗτος ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν. Τῇ παρελθούσῃ δὲ κυριακῇ ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτης συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐν Τζιβαλίῳ χειροτονία αὐτοῦ ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Σμύρνης, Βελεγράδων καὶ Κασσανδρείας.

**Κανονισμὸς Θεολογ. Σχολῆς Χάλκης.** — Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν Ἐφέσου, Διδυμοτείχου, Καλλιουπόλεως, Σταυρουπόλεως καὶ Σάρδεων, ὑπέβαλε τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν σχετικὴν αὐτῆς ἐκθεσιν ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης διατυποῦσα καὶ τινὰς ἰδίαις σκέψεις καὶ γνώμας, αἵτινες καὶ ἐγένοντο μετὰ τινων τροποποιήσεων ἀποδεκταί. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινεν ὅπως μετὰ δευτέραν ἐν προσεχεῖ συνεδρίᾳ ἀνάγνῳσιν τοῦ ὅλου κειμένου τοῦ εἰρημένου κανονισμοῦ δοθῇ οὗτος πρὸς ἐκτύπωσιν.

**Ἀρχιγένεια Καθιδρύματα.** — Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ μελετήσαν τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Β. Δεσίρη, παρακληθέντος, συνεπεῖα ἀποφάσεως τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὅπως παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐν Ἐπιτάταις Ἀρχιγενείων Καθιδρύματων, ὡς τέως ἐφοροταμίας αὐτῶν, ἔνεκα τῆς ὥς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου Μ. Μαράσογλου ἐπελθούσης ἀνωμαλίας ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν καὶ συνεπεῖα αἰτήσεως ἀπαιτητοῦ τινος, εὔρε τὰς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Β. Δεσίρη παρασχεθείσας διασαφήσεις ἐπαρκεῖς, τὴν δὲ διαχείρισιν αὐτοῦ ἀξίαν ἐκτιμήσεως.

**Ἐπέτειος ὀνόματος.** — Τοῖς σεβασμ. μητροπολίταις Κυζίκου, Βερροίας, Τραπεζοῦντος, Χίου, Σάμου καὶ Βελλᾶς ἄγουσι προχθὲς τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς.

Τῇ δὲ Α. Θ. Π. τῷ πατριάρχῃ πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως κ. Κωνσταντίνῳ ὡς καὶ τῷ ἐξοχωτάτῳ Κ. Βαγιάννῃ ἐφέντη καὶ Κ. Ψωμιάδῃ ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη διὰ τοῦ Μ. ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ ἐπισκεψαμένη κατ' οἶκον καὶ τῷ ἐκ τῶν ἀγίων συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτῃ Σεργίῳ-Κοζάνης, ὃν ἐπεσκέψαντο καὶ συνεχάρησιν ὁμοίως οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ φίλοι.

Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ἐριτίμων ὁμογενῶν ἑορτάζουσιν ἐξοχωτάτῳ Κ. Καραθεοδωρῇ ἐφέντη, Κ. Ἀνανιάδῃ, Κ. Βλαστάρῃ καὶ Κ. Ἡλιάσκῳ ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη διὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου Καλλινίκου.

**Μονὴ Βαζελῶνος.** — Οἱ ὁσιώτατοι πατέρες τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τραπεζοῦντος ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Βαζελῶνος διὰ γράμματος ἠγγείλαν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι, παραιτηθέντος τοῦ τέως ἡγουμένου τῆς Μονῆς ἀρχιμ. Ἀνθίμου, συνῆλθε πᾶσα ἡ ἀδελφότης εἰς κοινὴν συνέλευσιν καὶ διὰ ψηφοφορίας μυστικῆς ἀνέδειξεν ἡγούμενον τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος παμψηφεί τὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς ἱερομόναχον Πανάρετον, ἄνδρα τῆς πλήρους ἀπολαύοντος ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως παρ' αὐτῶν.

Ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐγκρίνασα καὶ κυρώ-

σασα τὴν ἀνωτέρω ἐκλογὴν ἐνετείλατο τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν ἡγουμενικῶν γραμμάτων διὰ τὰ περαιτέρω.

**Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως.** — Ἀφίκετο τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ εἰς βασιλεύουσαν ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Κύριλλος.

## ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ

### ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΤΑΛΟΓΟΥ

Τῶν ἐξετάσεων αὐτοῦ προηγουμένως ἐν μέσῳ γενικῇ ἐπιδοκιμασίας περατωθεῖσιν, διὰ λαμπρῶς καὶ ἐξέτης τελετῆς τῆς ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων τοῖς ἀποφοίτοις τοῖς Μουσικῇ αὐτοῦ Σχολῇ ἐπεσφράγισε τὸ σχολικὸν αὐτοῦ ἔτος ὁ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Σύλλογος, συναγείρας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ (18 λήγοντος) φιλόμουσον καὶ ἐκλεκτὴν ὁμήγουρην, ἐνώπιον τῆς ὁποίας λίαν τῇ ἀληθείᾳ εὐφρόσυνον, πρὸς ἡγόρην καὶ θαυρυντικὸν ἄμα διετρανώθη βῆμα καὶ ζῆλος θεῖος πρὸς ἀναστήλῳσιν εὐσεβῆ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κειμηλίου, οὕτως ἐν συγγνωστῇ ἰσῶς ἕνεκα τῶν καιρικῶν καὶ κοινωνικῶν περιπετειῶν ἡμῶν ἀγνοία ἡμελησάμεν, ἀστόργως οὕτω περιφανὲς κληροδόμημα ὑπὸ τὸν μύδιον κρύπτοντες καὶ μὴ τοιμῶντες νὰ θέσωμεν τοῦτο ἐπὶ τῆς τραπέζης; εὐλαβοῦμενοι δὲ τὴν τῆς μουσικῆς δόξαν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ὁ Σύλλογος ὅμως θαρρήσας, τοῦ συνθήματος διδόντος πρώτου τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ.κ. Ἰωάννου τοῦ Γ', διὰ τῆς γενναϊφρονος αὐτοῦ ἠλικῆς ἀγωγῆς προύφανε τὸν πολύτιμον μύδιον καὶ ἤρξατο οὕτως ἡδὴ παρῶν νβαλμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὸ θεῖον αὐτοῦ φέγος χάρις εἰς τοὺς κοπιῶντας ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῆς ὥραιας τελετῆς προέστη αὐτοπροσώπως ὁ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Ἐφέσου, Νεοκαισαρείας, τοῦ καὶ προέδρου τοῦ Συλλόγου, Διδυμοτείχου, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Καλλυποπόλεως. Κατὰ τὴν τελετὴν παρῆσαν πρὸς τούτους ὁ Α. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας στρατηγὸς Σίβδας Γκρούιτς, τῇ συνοδίᾳ τοῦ ἐκ τῶν διερχομένων κ. Κ. Γκρούπιτσεβιτς, ὁ τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπων δ' διερχομένους κ. Σελνιάδης, μητροπολίται, ἐπίσκοποι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν διαθεσιμότητι, οἱ ἐρίτιμοι ὁμογενεῖς Εὐστάθιος Εὐγενίδης, καὶ Δημ. Εὐγενίδης, βαθμοῦχοι καὶ λογάδες καὶ φάλαγξ πυκνὴ λογίων, ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων ἐγκρίτων.

Συμφώνως τῷ προγράμματι ἀρξαμένης τῆς τελετῆς

ὁ πεντηκονταμελής χορὸς τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πρώτου δομεστίκου τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ι. Ναυπλιώτου ἔψαλεν ἑμμελῶς τὸ «Βασιλεῦ Οὐράνιε» εἰτα εἰς τὸν πάτρωνα τοῦ Συλλόγου ἅγιον Ἰωάννην Δαμασκηνὸν ὕμνον, ποῖημα τοῦ ἔλλογ. κ. Χατζηχορήστου. μέλος δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ Πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Μάρκου Βασιλείου, μύστου ἀκραιφνοῦς τῆς ἐκκλησιαστ. ἡμῶν μουσικῆς καὶ μελοποιῶν ἐκ τῶν κρατίστων, ᾄσμα πρὸς τὴν Α.Α.Μ. τὸν Ἀνακτα ἡμῶν, ποῖημα τοῦ κ. Ι. Τανταλίδου, διευθυντοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ γραφείου, μελοποιήσας δὲ τοῦ ἄρχοντος πρωτοψάλτου κ. Γ. Βιολάκη, εἰτα πατριαρχ. παιᾶνα ποῖσιν ὁμοίως Ι. Τανταλίδου καὶ μέλος Μ. Βασιλείου καὶ τελευταῖον διθύραμβον εἰς τοὺς ἱδρυτὰς καὶ εὐεργέτας τοῦ Σωματείου, ποῖσιν ὁμοίως τοῦ κ. Ι. Τανταλίδου καὶ μέλος Μ. Βασιλείου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ᾄσμα λίαν εὐπρόσπῳς τῇ ὁμηγύρῃ διὰ τὸ χάριεν καὶ γοργὸν τοῦ μέλους αὐτοῦ. Τὰ λαμπρὰ ἔπη μάλιστα τούτου ἐβέλκυσαν τὴν προσοχὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐξ ἧς καὶ δημοσίᾳ ἐπαινέσασα τὸν κ. Ι. Τανταλίδου ὁ Α. Θ. Π. ἐπεῖπεν ὅτι «ἀποδεικνύει οὕτως οὕτω τὴν γυνδίαν καταγωγὴν ἐκ τοῦ ἀειμνήστου Ἡλίου Τανταλίδου, τοῦ ἐπικληθέντος, ὡς γνωστὸν ἀνδρόνους τοῦ Βοσπόρου».

Μετὰ ταῦτα ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὁ διευθυντὴς τῆς Μουσικῆς Σχολῆς, ὁ θερμουργότερος τῶν παραγόντων τοῦ Σωματείου, ἐλλόγιμος κ. Γ. Παπαδόπουλος Μ. πρωτέκδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀπεικόνισε δι' ἐκθέσεως γλαφυρῶς τὴν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος κατάστασιν τοῦ ἱδρυματος. συνηγορήσας καὶ αὐτὸς θερμῶς ὑπὲρ τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐκκλησιαστ. τούτου κειμηλίου. Κατὰ τὴν ἐκθεσὴν ταύτην ἐφοίτησιν εἰς τὴν σχολὴν ἐν ὧν 214 μαθηταὶ, ὧν 185 ἐγένοντο μαθηταὶ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἀπεφοίτησαν δὲ 29, ἐν οἷς 23 τυχόντες τοῦ βαθμοῦ ἄριστα, 6 δὲ πάνυ καλῶς.

Μνείαν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Σύλλογον δωρεαῖς ἐποιήσατο ὁ κ. Παπαδόπουλος τοῦ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰκοσαλίου ἐτησίου ἐπιδόματος καὶ τῆς πεντηκονταλίου δωρεᾶς τοῦ ἐρίτιμου ὁμογενοῦς κ. Εὐστάθιου Εὐγενίδου, πρὸς ὃν ὁ ὁμήγουρς διὰ ζωηροτάτων χειροκροτήσεων ἐξεδήλωσε τὴν εὐγνωμοσύνην.

Ἐν τέλει ὁ χορὸς ἔψαλε καὶ ἕτερα ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα καὶ εἰτα προσκληθέντες οἱ 29 ἀπόφοιτοι ἐδέξαντο ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τὰ πτυχία αὐτῶν.

Ἡ τελετὴ ἐπεσφράγισθη διὰ βραχείας προσλαλιᾶς τῆς Α. Θ. Π. ἐπιδαψιλευσάσης τὰς εὐχὰς πᾶσι τοῖς μοχθοῦσι καὶ ἰδίᾳ τῷ διευθυντῇ τῆς σχολῆς καὶ εὐξαμένης ὑπὲρ τοῦ σεπτοῦ Ἀνακτοῦ ἡμῶν.

## ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

## ἐν Ζακύνθῳ\*

Ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου Σκοπιωτίσσης ἐπὶ ξύλου καλύπτεται ἅπασα, πλὴν τῶν προσώπων τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Χριστοῦ, δι' ἀργυρᾶς ἐπὶ χρυσοῦ ἐπενδύσεως, εἰς ἀργυροῦν δὲ πλαίσιον, οὗ ὑπέρκειται στέμμα, τεθειμένη, ἐγείρεται ἐπὶ ἀργυροῦ καὶ λαμπρῶς ἐπεξεργασμένου θρόνου, ἐνῶ εἰς τὸ ἔμπαλι φέρει ἐν σμικρῷ σχήματι τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, καθημένην ἐπὶ τοῦ οἴκου μου τοῦ οἴκου Λογοθετῶν. Τὰ πρόσωπα τῆς εἰκόνης βυζαντινῆς τέχνης δεικνύουσι τὴν ἀρχαιότητα.

Ἡ μονὴ τῆς Θ. Σκοπιωτίσσης εἶχεν ἄλλοτε ἱερὰ ἄμφια, συννυφασμένα μετὰ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ μετάξης, ὑπομάνικα παριστῶντα τὸν Εὐαγγελισμὸν, τοιχογραφίας παριστώσας τὴν Παρθένον μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ θρόνου περίξ ἀγγέλων, τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Ἑλένην, ἄλλους ἁγίους, τὴν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Τῶν τοιχογραφιῶν τούτων, ἀρίστης βυζαντινῆς τέχνης, λείψανα μόνον ἀπέμειναν, λευκανθέντος δι' ἀσβέστου τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ, ἀπέμειναν δὲ μόνον δύο ἢ τρεῖς τούτων καὶ λείψανα μωσαϊκοῦ, τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ τὴν αὐτὴν θὰ ἐλάμβανον τύχην, ἂν μὴ παρατυχόντες πρὸ ἔτους καὶ πλέον εἰς τὴν μονὴν παρημποδίζομεν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς. Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὑπῆρχεν ἄλλοτε λαμπρὸς ξύλινος σταυρὸς, ἐφ' οὗ ἦσαν γεγλυμμένοι αἱ δώδεκα δεσποτικαὶ τοῦ ἔτους ἑορταί, καθὼς καὶ πολλαὶ περγαμνηαὶ καὶ χειρόγραφα.

Κάτωθι τῆς μονῆς ταύτης πρὸς τὰς ΝΑ κλιτύας τοῦ βουνοῦ σώζεται ναὸς ἐπονομαζόμενος Ἅγιος Νικόλαος ὁ Μεγαλομάρτης, ἐν ᾧ σώζονται δύο κορινθιακὰ κιονόκρανα ἄνευ ἐλίκων καὶ λείψανα βυζαντινῶν μουσιμαμάτων.

Τοιχογραφίαι ἐπίσης βυζαντινῆς τέχνης σώζονται ἐν τῷ τῆς πόλεως ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν Λογοθετῶν, παριστῶσαι ἐν φυσικῷ μεγέθει διαφόρους ἁγίους καὶ γραφεῖσαι τῷ 1606 ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Δημητρίου Μόσχων

ἐκ Ναυπλίου<sup>7</sup> καὶ ἐν τῇ ὁρεινῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου Ἀναφωνητρίας, σωζομένης ἄνω τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τοιχογραφίας εἰκονίζούσης τὸν Χριστὸν μετὰ ἀγγέλων.

Ἐν τῷ χωρίῳ Βουγιατῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως περὶ τὰ δέκα χιλιόμετρα, εἰς τοὺς πρόποδας βουνοῦ, ἐγείρεται ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ὁ ἐρευνῶν τὰ περίξ μέρη καὶ εἰσερχόμενος ἐντὸς τοῦ ναοῦ διακρίνει λείψανα, ἐρείπια, συντρίμματα τῆς κλασικῆς καὶ βυζαντινῆς ἐποχῆς, ἀρχαίους κίονας ἐκ μαρμάρου, κιονόκρανα ἰονικοῦ ρυθμοῦ, φέροντα ἱχνη ἰσοειδοῦς χρωματισμοῦ καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἐμπροσθεν τοῦ εἰκονοστασίου πρὸς τὰ ἄκρα, δύο κίονας χρησιμεύοντας ὡς κηροπήγια. Τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ, καλύπτεται διὰ πλακῶν, μεταξὺ δὲ τούτων παρατίθενται τεμάχια βυζαντινῶν κοσμημάτων. Πρὸ τῆς Ὠραίας Πύλης ἐπιμήκης ἐνεπίγραφος πλάξ, γράμμασι βυζαντινοῖς, ἥτις ἄλλοτε ποτε ἔκειτο ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἐκεῖ ναοῦ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, ἀνακαυισθέντος, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιγραφὴν, τῷ 1418, οὗ τινος οὐδὲ τὰ ἱχνη σώζονται<sup>8</sup>. Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἦν ἄλλοτε πλήρης βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν ἐφ' ὧν ἡδὴ σώζονται αἱ τῶν ἁγίων Νικολάου, Σπυρίδωνος καὶ τοῦ Ταξιάρχου. Μετὰ τοὺς ἐν ἔτει 1893 καταστρεπτικούς σεισμούς, πολλάκις παρετηρήσαμεν τεμάχια λειψάνων βυζαντινῆς τέχνης κτισθέντα μετὰ πετρῶν οἰκοδομῆς, τοῦτο δὲ παρετηρήσαμεν οὐ μόνον ἐν τῷ ναῷ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φρουρίῳ. Οἱ κτίσται ἀγνοοῦντες ὃν διέπραττον βανδαλισμὸν κατέστρεψαν πολλάκις ἀντικείμενα, ἔχοντα ἀξίαν ἀρχαιολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν. Καὶ συνεβουλεύσαμεν μὲν πολλάκις νὰ περισυλλεχθῶσι τὰ μνημεῖα ταῦτα, ἀλλ' εἰς μάτην· καὶ ἐπιγραφαὶ καὶ κοσμήματα καὶ τοιχογραφίαι θὰ καταστραφῶσιν, ἂν μὴ φροντίσωσιν οἱ ἀρμόδιοι διὰ νόμου νὰ περισυλλέξωσι καὶ περισώσωσι ταῦτα.

(Ζάκυνθος, 1902).

Λεωνίδας Χ. Ζώνης.

7. Ὁρα ἄνωθι «Βυζαντινὴ τέχνη» σελ. 227.

8. Βλέπε καὶ «Recherches archéologiques ect.» ὑπὸ Ο. Riemman.

\* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 235—236.

## ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

## Ἱερὰ Σύνοδος

Καλεῖται ἡ Βέρβα Μαρίνου, καθολικὴ τὸ δόγμα, ὑπὸ ἡσυχίας καὶ ἀγνώστου διανοίας, ὅπως μετὰ παρέλευσιν τριάντων καὶ μισῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, καταχωρηθησόμενης ἐν τρισὶ κατὰ συνέχειαν φύλλοις τῶν ἐν Κωνσταντινὺν ἐκδιδομένων «Ἐκκλ. Ἀληθείας», «Ταχυδρόμου» καὶ «Moniteur Oriental», παραστῇ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου, νομίμως διορισμένου, καθὼς ἐναγομένη ὑπὸ τῆς Εὐαγγελίας Δ. Δημητρακοπούλου, τὸ γένος Ματθίω Ἀργέντη, διαμενοῦσης ἐν Πέραν Κωνσταντινῶν, ὁδὸς Τεπέ-πασῆ, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ ὑπηκόου ὁθωμανῆς. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ, ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτῆς ἀγωγή ἐκδικασθῆσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 12 Μαΐου 1903.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ὁ Ἀρχιεραρχεὺς

κ. α. α.

ὁ Ὑπογράμματεὺς

1

Ἱεροδ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

## ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

## Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Ἀλεξάνδρος Ἐμμανουὴλ Βαλαβάνης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἔμπορος τείων, ὑπὸ ἡσυχίας καὶ τῶς μὲν κάτοικος Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἥδη δὲ ἀγνώστου διανοίας καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικασίμην δευτέραν καὶ ὥραν 2 Εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάντων καὶ μισῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένης ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Εὐτέρπης Ἀλ. Βαλαβάνη, τὸ γένος Ἀλ. Ἀλεξιάδου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοίκου Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διατροφῇ. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ διατροφῆς δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 23 Μαΐου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶν Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

1

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

## ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

## Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 7274 καὶ χρονολογίας 14 ὁκτω-

βρίου 1902 ἀγωγήν τοῦ ἐνάγοντος Βασιλείου Μπαλῆ καφεπώλου, κατοίκου Φαναρίου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὸν ἐν τοῖς διαδίκτοις ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Πολυζένης Β. Μπαλῆ, τὸ γένος Δ. Καμπάντζη,

Διατάσσει ἵνα τὸ ἐκ τοῦ γάμου τῶν διαδίκτων γεννηθὲν τέκνον ἀνατρέφῃται, καὶ παραμένῃ παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Βασιλείῳ Μπαλῆ,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένη ὡς ἡ ἡττηθείσα τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρόσια τριακόσια ἐξήκοντα τρία (ἀρ. 363) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπιπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 23 ἰανουαρίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶν Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

2

## ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

## Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Στυλιανὸς Φρέγκογλου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὸ ἡσυχίας καὶ τῶς μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως ἥδη δὲ ἀγνώστου διανοίας, κατοικίας καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικασίμην δευτέραν καὶ ὥραν 2 Εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάντων καὶ μισῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένης ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Οὐρανίας Στυλ. Φρέγκογλου, κατοίκου Πέραν ὁδὸς Τοφιλάρ, χριστιανῆς ὀρθοδόξου καὶ ὑπηκόου ὁθωμανῆς, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ διαζυγίου δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 26 ἀπριλίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

1

ὁ γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἴδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

(Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ)

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ